تحلیل روز

نیاز امریکا به پایگاه‌هایش در اروپا

مایکل جان ویلیامز، استاد روابط بین‌الملل در دانشگاه نیویورک
مترجم: وصال روحانی

در حالی که امریکا در صدد کاهش پایگاه‌های نظامی خود در آلمان است، شماری از سیاستمداران ارشد این کشور شامل ۲۰ تن از جمهوریخواهان مستقر در مجلس نمایندگان امریکا و بویژه متخصصان امور نظامی از کاخ سفید خواسته‌اند از اجرای این طرح صرف‌نظر کند، زیرا منافع امریکا را در اروپا اندک وجایگاه این کشور را در کل معادلات پیچیده بین‌المللی سست‌تر خواهد کرد.

در نامه ۲۰ جمهوریخواه مورد بحث به دونالد ترامپ آمده است: «ما اعضای جمهوریخواه کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان بر این باوریم که کاهش چشمگیر سربازان کشورمان در خاک اروپا حاصلی جز تضعیف امریکا در نقشه سیاسی اروپا و در راهبردهای نظامی آن ندارد. توصیه اکید ما تجدیدنظر در این برنامه و مبنا قراردادن مصالح نظامی و امنیتی امریکا است که فقط با حفظ و حتی افزایش شمار نیروهای نظامی‌مان در اروپا میسر می‌شود. از یاد نبریم که عقب‌نشینی‌هایی از این دست فقط سبب می‌شود مواضع روسیه قوی‌تر و بازدارندگی آنها برای ما بیشتر شود.»

یکی از کشورهایی که متخصصان امور نظامی امریکا معتقدند ترامپ باید از کاستن نیروهای نظامی‌اش در آنجا بشدت پرهیز کند، آلمان است. در همین ارتباط مک تورنبری یک عضو ارشد کمیته نیروهای مسلح مجلس امریکا گفته است: «اگر قرار باشد طرح‌های فعلی کاخ سفید از قوه بد فعلی درآید، نه فقط جایگاه و میزان توانایی امریکا در ترسیم شرایط نظامی سیاسی اروپا تقویت نخواهد شد بلکه سهم دائماً رو به نزول امریکا در گردش امور ناتو به حداقل خود خواهد رسید و بازنده بزرگ این سیاستگذاری غیرمعقول خود امریکا خواهد بود و نه متحدان اروپایی‌اش که میزان تعهدشان به امریکا همیشه کمتر از میزان ارادت امریکا به آنان بوده است، چگونه می‌توان در آلمان یا قبرس و اسپانیا و مالت از تعداد نیروهای نظامی‌مان کاست و همچنان متوقع بود که امریکا نقش پیشرو خود را در جبهه گیری‌های سیاسی و نظامی در سطح جهان حفظ کند؟»

تمامی این اظهارات نشانه تازه‌ای از این ایده قدیمی است که امریکا به پایگاه‌های نظامی خود در سطح اروپا و بویژه آلمان، بیش از خود اروپایی‌ها نیاز دارد، زیرا این‌ها بخش عمده‌ای از ماجرای القای باور برتری امریکا در امور نظامی به تمامی جهانیان و بویژه به اروپایی‌هایی است که همواره خواسته‌اند بدون امریکا هم زندگی سیاسی- نظامی پرجبروتی داشته باشند اما معمولاً به کاخ سفید باج داده و اسباب تنزل درجات خود در سلسله ارزش‌گذاری‌های جهانی شده‌اند، حساب بازکردن روی پایگاه‌های نظامی امریکا در اروپا و بویژه آلمان نه یک داستان تازه بلکه نکته‌ای است که به دوردست‌ها و به زمان‌های جنگ جهانی دوم هم برمی‌گردد. در آن زمان رئیس‌جمهوری وقت امریکا نه فقط خواهان استقرار بخشی از نیروهای این کشور در خاک شوروی شد بلکه متذکر شد اگر قرار است متفقین فاتح این جنگ گرم و واقعی و جنگ‌های سرد بعدی باشند باید ابتدا بر تعداد پایگاه‌های نظامی خود در سطح اروپا بیفزایند؛ برای چنین کاری شاید به سقوط آدولف هیتلر پیشوای نازی‌های آلمان نیاز بود که در سال‌های ۱۹۴۲ و ۱۹۴۳ برنده جنگ به نظر می‌رسید، اما گذشت زمان نشان داد در شرایط غیرجنگی هم باید آلمان را یکی از اهداف اصلی بسط قدرت نظامی امریکا و تحمیل ایده‌های این کشور به سایرین از این طریق تلقی کرد. در زمان رواج جنگ سرد، امریکا و شوروی مواضع بسیار متفاوتی درباره این رویداد و چگونگی حفظ منافع خود داشتند اما هر دو اعتراف می‌کردند بدون استقرار وسیع نیروهای نظامی‌شان در سطح اروپا قطعاً برنده این جنگ نخواهند بود، امروزه طرح در دست بررسی دولت ترامپ برای کاهش تعداد نظامیان امریکا در اروپا خطر همان پسروی در معادلات سیاسی را برای امریکا ایجاد کرده ولی حتی در یک آلمان ظاهراً موافق با همکاری‌های امریکا نیز نمی‌توان همان مقدمات و رویکردهایی را یافت که سبب‌ساز قدرت‌نمایی‌های ظالمانه امریکا در سطح جهان در دهه‌های اخیر شد و پس از تجزیه اتحاد شوروی و تبدیل آن به ۱۵ کشور مستقل، ناگزیر بر این استیلا و بهره‌های ناحق آن افزود.

پرواز جنگنده‌های چین برفراز تایوان

آسیا

درپی ورود هواپیمای ترابری امریکا به حریم هوایی تایوان، گروهی از جنگنده‌های سوخوچین در این منطقه به پرواز درآمدند. به‌گزارش ایرنا وزارت دفاع تایوان دربیانیه‌ای خبر داد، ارتش این جزیره گروهی از جنگنده‌های سوخو۳۰ متعلق به نیروی نظامی چین را ردیابی کرده و به‌دنبال آن جت‌های خود را به پرواز در آورده است. روز سه‌شنبه در اقدامی کم سابقه یک فروند هواپیمای باری «سی ۴۰ آ» امریکا وارد منطقه‌ای در جنوب غرب تایوان شد و ساعاتی پس از آن جنگنده‌های ارتش چین به پرواز درآمدند. این اتفاق در حالی رخ می دهد که پیشتر نیز امریکا ناوهای خود را به تنگه تایوان فرستاده و چین برای مقابله با این اقدام، رزمایش‌هایی در منطقه برگزار کرده و ناوها و کشتی‌های خود را اعزام کرده است. ارتش چین در دو ماه گذشته رزمایش‌ها و تمریناتی برای افزایش توان رزمی خود برگزار کرده و به واشنگتن نسبت به روابط نظامی با تایوان و فروش تسلیحاتی به این جزیره هشدار داده است.

دور نما

لیبراسیون (فرانسه):
مراسم خاکسپاری و احترام به جورج فلوید در شرایطی برگزار شد که همه به بادهای تغییر می‌اندیشند. تغییراتی که می‌تواند با اعتراض‌های دو هفته اخیر در امریکا کلید بخورد. اکنون همه امیدوارند این شور تا ماه نوامبر که رئیس‌جمهوری جدید انتخاب می‌شود، ادامه یابد.

ایندیپندنت (بریتانیا):
بسیاری معتقدند، اعتراض‌های ضد نژادپرستی می‌تواند منجر به شکست ترامپ در انتخابات ماه نوامبر شود. اما تجربه و نشانه‌های موجود در عرصه سیاسی امریکا حاکی از آن است که ترامپ کسی نیست که لقب رئیس‌جمهوری یک دوره‌ای داشته باشد و در انتخابات پیروز می‌شود.

هشت صبح (افغانستان):
نگاهی به دنیای اطراف نشان می دهد، روح ماکیاولی بر سیاست برخی کشورها حکمفرمایی می‌کند. پیمان‌شکنی‌ها و مردم دوستی، نشانه‌های حاکمیت چنین اندیشه‌ای بر شماری از سیاستمداران است. چیزی که باعث حرکت کشورها به سوی آینده‌ای نامعلوم می‌شود.

وزیر خارجه آلمان به سرزمین‌های اشغالی سفر کرد

مأموریت «ماس» برای انفصال «الحاق»

DPA

زهره صفاری/ بنیامین نتانیاهو که تنها ۱۷ ماه دیگر تا پایان دوره مورد توافق نخست‌وزیری‌اش باقی مانده، عجله فراوانی برای اجرای طرح خود؛ الحاق مناطق فلسطینی به اراضی اشغالی دارد. اما مسیری که در پی طی آن است، مسیری دشوار است و او در راه خود با چالش‌های جدی از جمله حمایت‌های اروپا از فلسطینیان مواجه است. در همین ارتباط دیروز وزیر خارجه آلمان برای اعلام موضع اتحادیه اروپا در قبال طرح الحاق وارد اراضی اشغالی شد. پیشتر برخی از احتمال تحریم تل آویو از سوی اروپا به خاطر این طرح خبر داده بودند.

به‌گزارش «دویچه وله»، «هایکو ماس» که به‌عنوان نخستین مقام بلندپایه جهانی با دولت ائتلافی تازه تأسیس اسرائیل دیدار خواهد کرد، قرار است در این نشست یک روزه بر سر مسائل منطقه‌ای که مهم‌ترین آن آینده پروسه صلح خاورمیانه است با سران اسرائیل و فلسطین دیدارهای حضوری و مجازی داشته و سپس روانه اردن شود.

این در حالی است که در آستانه این دیدار، «محمد اشتیه»، نخست‌وزیر فلسطین که پیش‌تر طرح معادل الحاق کرانه باختری را در نشست دیپلماتیک با امریکا، سازمان ملل، روسیه و اتحادیه اروپا اعلام کرده بود، به رژیم صهیونیستی هشدار داد در صورت هر گونه تحرکی برای اجرای طرح الحاق، حاکمیت فلسطین بر کرانه باختری و غزه را رسمی خواهند کرد: «قصد اسرائیل یک تهدید بالقوه بر تلاش‌های بین‌المللی برای برقراری توافق دو جانبه اسرائیل و فلسطین است.»

وی در روزهایی که دادگاه عالی اسرائیل نیز بر حقانیت اقدام نتانیاهو برای تصاحب صدها هکتار اراضی اشغالی در کرانه باختری رأی داده است، با اشاره به روابط دیرینه آلمان و یهود گفت: «ما تاریخ روابط آلمان و یهود را می دانیم و حساسیت آن را درک می‌کنیم اما این رابطه نباید به قیمت تضییع حقوق فلسطین تمام شود.» وی در نشست خبری روز سه‌شنبه طرح پیشنهادی فلسطین به جای معامله قرن دونالد ترامپ را نیز اینگونه بیان کرد: «این پیشنهاد بر حاکمیت و استقلال بدون ارتش و سلاح فلسطین در کرانه باختری تأکید دارد و مبادله احتمالی اراضی چه از منظر مساحت، ارزش و موقعیت به صورت مساوی انجام خواهد گرفت و شرق بیت‌المقدس به‌عنوان پایتخت تعیین خواهد شد.» «اشتیه» با ابراز امیدواری از اقدامات اروپایی ادامه داد: «به عقیده من دولت‌های اروپایی در مخالفت با طرح الحاق جدی به نظر می‌رسند و این می‌تواند نوید تغییرات خوبی را بدهد.»

اگر طرح الحاق شکل گیرد فلسطینی‌ها اراضی کشاورزی و منابع آب منطقه خود بویژه در دره اردن را از دست خواهند داد و این اتفاق معنایی جز شعله‌ورشدن آتش تنش‌های عرب و اسرائیل ندارد. به نوشته «الجزیره»، «واصل ابو یوسف»، از مقامات ارشد کمیته اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین معتقد است: «اگر اسرائیل حرکتی کند در مقابل محصولات اسرائیلی را تحریم کرده و به‌خاطر جنگ سال ۲۰۱۴ غزه با اتهام جرایم جنگی علیه آن به دادگاه کیفری بین‌المللی شکایت خواهیم کرد.»

در همین راستا، «اسماعیل هنیه»، رئیس دفتر سیاسی جنبش مقاومت اسلامی حماس با ارسال نامه‌هایی به رهبران ۴۰ کشور جهان خواستار اقدام فوری برای مقابله با تجاوز اسرائیل در کرانه باختری شد. او همچنین تهدید کرد فلسطین تروریسم اسرائیلی را با مقاومت فراگیر پاسخ خواهد داد.

در سایه این تهدیدات، گزارش «گاردین» نشان می‌دهد، به‌تازگی «بنیامین نتانیاهو» الحاق سه منطقه از اراضی اشغالی را اجرایی کرده اما هنوز به اراضی نزدیک کرانه باختری تعدی نکرده است. گفته می‌شود اقدام اخیر نخست‌وزیر اسرائیل نیازی به اعمال تغییرات محسوسی در نقشه اسرائیل ندارد.

■ **هدف سیاسی آلمان از سفر به خاورمیانه**

اولین روز جولای هم برای تل آویو و هم برای آلمان از اهمیت خاصی برخوردار است. به نوشته «تایمز اسرائیل»، «بنیامین نتانیاهو» از زمان اعلام معامله قرن ترامپ، اول جولای را روز اجرای طرح الحاق اعلام کرده بود و آلمان نیز از این تاریخ ریاست اتحادیه اروپا را در اختیار خواهد گرفت و قدرت زیادی در منطقه پیدا خواهد کرد. در این شرایط سفر کوتاه «ماس» به بیت‌المقدس و تل آویو و پس از آن اردن، از دو جهت برای آلمان حایز اهمیت است. از یک سو، برلین به‌عنوان دوست نزدیک اسرائیل، مسئولیت خود را انجام داده و از سوی دیگر این کشور که بزودی قدرتمندترین کشور اروپایی خواهد بود برای ایجاد ثبات در منطقه خاورمیانه، به‌دنبال اثبات حساسیت خود در قبال صلح و امنیت جهانی و لزوم دموکراسی، حقوق بشر و قوانین بین‌المللی در منطقه است. بنابراین اگر طرح الحاق از سوی اسرائیل اجرایی شود دو هدف اصلی سیاست خارجی آلمان زیر سؤال خواهد رفت. البته سفر «ماس» به اردن نیز در همین راستا است. او در این سفر نیز قصد دارد نتیجه سفر خود به تل آویو را به گوش پادشاه اردن برساند. ملک عبدالله در ماه اخیر دو بار به اسرائیل هشدار داده بود، دست از طرح الحاق در دره اردن بردارد. در غیر این صورت با واکنش تند امان روبه رو می‌شود.

گرچه «آوی نیر فلدکلین»، مسئول میز اروپا در وزارت خارجه اسرائیل «ماس» را دوست واقعی و شریک مهم رژیم صهیونیستی معرفی کرده است اما او این بار همسو با بسیاری از کشورها برای اعلام موضع مخالف آلمان پای میز مذاکره با سران اسرائیل نشست. موضعی که پیش‌تر در بیانیه دولت آلمان اینگونه بیان شد: «الحاق هر بخشی از اراضی فلسطین شامل شرق بیت المقدس و... نقض آشکار قوانین بین‌المللی و فصل پایانی بر توافق صلح اسرائیل و فلسطین خواهد بود.» سفیر آلمان در اسرائیل نیز در مصاحبه‌ای تلویزیونی طرح الحاق را «بازتاب جدی و منفی رفتار اسرائیل در قبال جامعه بین‌المللی» عنوان کرد.

این موضع آنقدر جدی شده بود که حتی گمانه‌زنی‌هایی درباره اعمال تحریم آلمان علیه اسرائیل مطرح شد که بعدها این اظهارات نیز رد شد و یک مقام اسرائیلی درباره آن گفت: «آلمان پایان این داستان را اینقدر تلخ نمی‌کند. آنها نه تنها دنبال تحریم ما نیستند و فلسطین را هم به رسمیت نمی‌شناسند. هدف اصلی آنها تضمین ثبات در منطقه است و درصدد یافتن راهی برای ترغیب ما و فلسطینی‌ها برای بازگشت پای میز مذاکرات هستند.»

به باور مقامات اسرائیلی، آلمان پس از جنگ جهانی دوم از سایه خودش نیز هراس دارد و نگران است طرح الحاق با زیر سؤال بردن قوانین بین‌المللی نظم جهانی را بر هم بزند. «مایان سیون تزید کیاهو»، مدیر بخش روابط اسرائیل و اروپا در مؤسسه اسرائیلی «میتویم» معتقد است: «با وجود روابط دوستانه آلمان و اسرائیل، آلمان نمی‌تواند طرح الحاق کرانه باختری را حمایت کند. آنها همواره بر اصول قوانین بین‌المللی پایبند بوده‌اند چون این قوانین را اتحادیه اروپا پایه‌گذاری کرده و آلمان هم جزئی از این مجموعه است.»

از سوی دیگر آغاز ریاست آلمان بر اتحادیه اروپا، آخرین دوره قدرت گرفتن مرکل بر قاره سبز خواهد بود و او امیدوار است بر بحران پناهجویان و بازسازی اقتصاد زمین خورده در کرونا متمرکز شود و در این میان اجرای الحاق، برنامه‌های او را با مشکل روبه‌رو نمی‌کند.

به دلایل یاد شده وزیر خارجه آلمان در هفته‌های اخیر دیدارها و مذاکراتی حضوری و مجازی نیز با همتایان امریکایی و اردنی‌اش، «مایک پمپئو» و «آیمن سافادی» و نخست‌وزیر رژیم خودگردان فلسطین «محمد اشتیه» داشته است.

به‌گزارش کانال ۱۳ اسرائیل، ناظران بر این باورند آلمان به‌دنبال یافتن راهی برای جلوگیری از وقوع بحرانی بین‌المللی است و سفر «ماس» بواقع هشداری برای نتانیاهو خواهد بود؛ هشدار تیره و تار شدن روابط اسرائیل با اتحادیه اروپا و آلمان که از اهمیت زیادی برای رژیم صهیونیستی برخوردار است.

بدون شک اگر آلمان بتواند در روند پروسه الحاق کرانه باختری در برنامه‌های نتانیاهو وقفه‌ای بیندازد با توجه به وضعیت سیاسی امریکا و نزدیکی انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰، مشخص نیست این طرح چه زمانی به مرحله اجرا برسد.

واکنش دیرهنگام جمهوریخواهان برای عقب نیفتادن از رقیب

اصلاح ساختار پلیس روی میز سنای امریکا

AP

خداحافظی خانواده «جورج فلوید» با پیکر او

ندا آکیش/ در روزی که مراسم خاکسپاری جورج فلوید، مرد سیاهپوست قربانی خشونت پلیس امریکا در کلیسایی در شهر هیوستون تگزاس با حضور بیش از ۶ هزار و ۴۰۰ نفر برگزار می‌شد، جمهوریخواهان کنگره امریکا که به‌خاطر مواضع نژادپرستانه دونالد ترامپ، رئیس جمهوری امریکا از نظر مقبولیت و محبوبیت مردمی در سراشیبی تندی قرار گرفته‌اند، ناگهان از قصد خود برای اصلاح ساختار پلیس خبر دادند. در حالی که پیش از آنها، دموکرات‌ها چنین اصلاحاتی را در دستور کار خود قرار داده و حتی لایحه‌های پیشنهادی خود را آماده کرده‌بودند.

به گزارش نیویورک تایمز، سالیان سال بود، جمهوریخواهان ایالات متحده امریکا خود را پایبند به نظم و قانون موجود در کشور خود معرفی می‌کردند و حتی برای منافع حزبی هم حاضر نمی‌شدند از این اصل عدول کنند اما روز سه‌شنبه تحت فشار مطالبات مردمی فزاینده مبنی بر مبارزه با «نژادپرستی سیستمی» و «خشونت پلیس» و البته برای آنکه در سال انتخابات ریاست جمهوری بازی را به دموکرات‌ها نبازند، به عدول از این اصل حزبی خود تن دادند و به طور ناگهانی اعلام کردند، طرح‌ها و لوایحی برای اصلاح ساختار پلیس ایالات متحده امریکا دارند. این در حالی است که پیشتر و در روزهای گذشته دموکرات‌های کنگره اعلام کرده بودند، در حال تهیه بسته پیشنهادی برای اصلاح ساختار پلیس هستند و این بسته پیشنهادی تا ۲۰ روز آینده به رأی گذاشته خواهد شد.

یکی از اصلی‌ترین دلایلی که جمهوریخواهان را واداشت یک اصل مهم حزبی را زیرپا بگذارند و از اصلاح ساختار پلیس ایالات متحده سخن بگویند، چالش‌هایی است که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری جمهوریخواه امریکا برای این حزب به وجود آورد و افکار عمومی ایالات متحده را نسبت به این حزب بشدت بدبین کرد. ترامپ نه تنها به جنبش جورج فلوید که در امریکا به راه افتاده پاسخ مناسبی نداد و بیشتر در آتش ناآرامی‌ها دمید بلکه مدام از «نظم و قانون» حمایت کرد و از ارتش و پلیس خواست معترضان را سرکوب کنند. او به جای ابراز همدردی با خانواده جورج فلوید با مطرح کردن مداوم تئوری‌های توطئه بار دیگر دموکرات‌ها را متهم کرد که می‌خواهند پلیس را ضعیف کنند. این رفتارهای ترامپ باعث شد جمهوریخواهان خودشان دست به کار شوند و برای نجات حزب یک چرخش بزرگ از مواضع سنتی‌شان بکنند و اعتراف کنند که پلیس امریکا نیاز به اصلاحات ساختاری دارد.

سناتور جمهوریخواه میچ مک کانل، رهبر اکثریت سنا روز سه‌شنبه درباره طرح جمهوریخواهان برای ایجاد اصلاحات در پلیس امریکا گفت، برای اجرای این طرح «تیم اسکات»، تنها عضو سیاهپوست جمهوریخواهان سنا را مسئول کرده‌ایم تا رهبری گروهی از سناتورها را برعهده بگیرد و یک لایحه محافظه کارانه در این زمینه تهیه کند. مک کانل اما به سؤالات مکرر خبرنگاران که از او پرسیدند، نظر ترامپ در این باره چیست، پاسخ نداد و فقط گفت، طرح سناتورها «پاسخ مناسبی» به اتفاق‌های روزهای اخیر خواهد بود؛ ادعایی که بسیاری از ناظران و تحلیلگران بین‌المللی نسبت به آن بدبین هستند و معتقدند، اگر امسال سال انتخابات ریاست جمهوری نبود و اگر وضعیت ترامپ و حزب جمهوریخواه در افکار عمومی امریکا تا این حد بد نبود، جمهوریخواهان دست به چنین اقدامی نمی‌زدند.

■ **بدرقه ۶ هزار و ۴۰۰ نفری خاکسپاری جورج فلوید**

در مراسم تشییع جنازه جورج فلوید که روز سه‌شنبه در کلیسایی در شهر هیوستون تگزاس با حضور بیش از ۶ هزار و ۴۰۰ نفر برگزار شد، هیچ شخصیت شناخته شده جمهوریخواهی حضور نداشت یا پیام تسلیت نفرستاده بود. در حالی که جو بایدن، رقیب انتخاباتی ترامپ از حزب دموکرات یک پیام ویدئویی ضبط شده ارسال کرد و یک روز قبل از آن هم با خانواده فلوید دیدار کرده بود. بایدن در این پیام ویدئویی ضمن انتقاد تند از ترامپ گفته بود: «وقتی عدالت در مورد پرونده جورج فلوید اجرا شد، آن وقت است که واقعاً در مسیر برابری نژادی در امریکا قرار گرفته‌ایم.»

ال گرین، نماینده دموکرات در کنگره امریکا هم در مراسم تشییع جنازه فلوید سخنرانی کرد و گفت: «زندگی جورج فلوید بی‌ارزش نبود - برای همین است که اینجا هستیم. جرم او این بود که سیاه به دنیا آمده بود.» تیم والز، فرماندار ایالت مینه سوتا، ایالتی که فلوید در آن هدف خشونت پلیس قرار گرفت و کشته شد هم در این مراسم از مردم خواست هشت دقیقه و ۴۶ ثانیه (مدت زمانی که فلوید پیش از مرگ زیر زانوی مأمور پلیس گرفتار بود) سکوت کنند. ال شارپتون از رهبران برجسته جنبش حقوق مدنی امریکا هم در مراسم فلوید حضور داشت و سخنرانی تندی کرد و گفت، اقدامات ترامپ در مواجهه با مرگ فلوید «شرارت در بالاترین حد» بود.

زبان و منطق نقد

■ ادامه از صفحه اول

زیرا این درس‌ها از منطق ریاضی و عام برخوردارند و کسی سر این کلاس‌ها درباره قواعد آموزش‌های آن درگیری لفظی پیدا نمی‌کند. در مقابل آموزش تاریخ ممکن است با تنش و عصبانیت و تهدید همراه باشد. اینکه فلان آقا در کودتای ۲۸ مرداد یا انقلاب مشروطه چه نقشی داشته می‌تواند به گونه‌ای مطرح شود که محل مجادله باشد و هیچ کس به تفاهم نرسد و در نهایت نیز با افزایش تنش و اختلاف تمام شود. نقدی که همراه با آمار و منطق صحیح و قابل قبول است، لزوماً با ادبیاتی روان و پسندیده و حتی محترمانه و به دور از عصبانیت مطرح می‌شود. چنین نقدی را می‌توان سازنده دانست که هم به طرف نقد و در اینجا دولت احترام می‌گذارد و از آن مهم‌تر برای مخاطبان و مردم احترام قائل است که قدرت خود را برای پذیرش نه در بلند کردن صدا و آوردن کلمات تند و توهین‌آمیز، بلکه براساس منطق عام و علمی استوار می‌کند. پس هرگاه دیدیم که کسی دولت یا هر پدیده دیگری را با عصبانیت و همراه با ناسزاگویی و اتهام‌زنی نقد کرده است، ایمان بیاوریم که او از نظر منطقی ضعیف است که سعی کرده با تند کردن ادبیات خود، نقد به منطقش را جا بیندازد.

وجه دوم این سخنان مهم‌تر است. نقد چیست؟ نقد عیب‌جویی و نق زدن و حتی بیان ضعف‌ها و کاستی‌ها نیست. نقد نوعی داوری کردن است. اگر تیم فوتبال ایران جلوی اسپانیا بازی کند و با یک گل هم بازی را ببازد باز هم همه خوشحال هستند، هر چند که باخته است. ولی اگر این تیم جلوی تیم نپال با یک گل هم برنده شود، همه آن را نقد کرده و نتیجه‌ای نامطلوب تلقی خواهند کرد. چرا یک باخت را موفقیت ولی یک پیروزی را عدم موفقیت می‌دانیم؟ چون به طور طبیعی به مقایسه ظرفیت‌ها می‌پردازیم. به عبارت دیگر به مقایسه داده‌ها و خروجی‌ها و انتظارات می‌پردازیم. ظرفیت فوتبال ما چنان نیست که بر اسپانیا پیروز شود از این رو شکست یک بر صفر را مطلوب و موفقیت می‌دانیم. ولی برد از نپال را چنین تلقی نمی‌کنیم. در خصوص نقد دولت و اقدامات آن نیز همین قاعده برقرار است.

اکنون همه می‌دانیم که وضع و مشکلات کشور چگونه است. شاید نیازی به توصیف آن نباشد. و هر گونه بیان توصیفی تکراری جلوه کند. ولی پرسش اصلی این است که آیا با توجه به داده‌ها و مؤلفه‌های در اختیار دولت این حد از وضع که حتی می‌تواند نامطلوب تلقی شود، عملکرد مناسب و قابل قبولی هست یا خیر؟ ورودی امکانات و منابع و اختیارات و اندازه حوزه عمل دولت چقدر بوده؟ و اکنون خروجی آن چگونه است؟ آیا این دو با یکدیگر مقایسه می‌شوند؟ البته در هر حال انتظارات عمومی بسیار بیشتر است و حق هم دارند، ولی در هر صورت نقد باید راهگشا و متوازن باشد. فراموش نکنیم که عمر مدیران دائمی نیست و در مقاطع گوناگون عوض می‌شوند. منتقد امروزی دیری نخواهد پایید که به جای مدیر می‌نشیند و مدیر در کسوت منتقد قرار خواهد گرفت. بنابراین طوری نقد کنیم که اگر فردا خودمان در موضع نقد شدن قرار گرفتیم انتظار داشته باشیم که همان‌گونه ما را نقد کنند که ما دیگران را نقد کردیم. اگر فقط همین یک نکته را رعایت کنیم شاید بسیاری از مشکلات انتقاد کردن در کشور حل خواهد شد.

بدون تردید دولت و اصولاً هر پدیده اجتماعی و انسانی دیگر واجد نقاط ضعف است از این‌رو نیازمند نقد دیگران و گفتن مشکلات است. نقد برای هر دولتی یک نعمت است و باید از آن استقبال کند. این قاعده برای دولت کنونی نیز صدق می‌کند، فقط منتقدین هستند که باید نکات انتقادی را با زبانی آرام و با منطقی قوی برجسته کنند تا دولت نیز آنها را اصلاح نماید و مردم نیز از آن بهره‌مند گردند.

سازمان تعاون روستایی
مزایده عمومی فروش زعفران
وزارت جهاد کشاورزی
شرکت شهرکهای کشاورزی
سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در نظر دارد مقدار ۵۰۰۰ کیلوگرم زعفران تولیدی در سال ۱۳۹۸ موجود در انبارهای تحت پوشش خود را بفروش برساند. لذا از کلیه متقاضیان دعوت بعمل می‌آید حداکثر ظرف مدت ۱۱ روز از تاریخ درج آگهی در روزنامه به سامانه الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir و یا سایت سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران به آدرس www.corc.ir مراجعه و با توجه به شماره آگهی مزایده درج شده در سیستم مزبور به شماره ۱۰۹۹۰۰۱۱۵۰۰۰۰۰۴ نسبت به دریافت اسناد و مدارک اقدام و پاکت (الف) را که حاوی ضمانتنامه بانکی یا فیش واریزی می‌باشد، در مهلت مقرر به سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران واقع در تهران- خیابان ولیعصر- بالاتر ازمیدان ولیعصر- روبروی سینمای آفریقا- پلاک ۱۸۱۳ طبقه اول (دبیرخانه کمیسیون معاملات) یا مدیریت تعاون روستایی استان خراسان رضوی به آدرس مشهد، فلکه راهنمایی، انتهای خیابان آبکوه (دبیرخانه) تحویل و رسید دریافت نمایند.
روابط عمومی و امور بین الملل سازمان
مرکزی تعاون روستایی ایران